

Міжбюджетні відносини є надзвичайно динамічною системою, визначальні характеристики якої зазнають змін під впливом як внутрішніх, так і зовнішніх факторів. Тому забезпечення збалансованого соціально-економічного розвитку країни можливе за умови проведення активної державної політики підтримки регіонів через механізм фінансового вирівнювання.

Література:

1. Жемеренко Є.В. Використання коштів місцевих бюджетів України // *Фінанси України*. – 2005. - № 1. С. 10-15.
2. Сунцова О. О. Місцеві фінанси: Навч. пос. – К.: Центр навчальної літератури, 2009. – с 549.
3. Бюджетний кодекс України [електроний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2542-14>.
4. Управління державним бюджетом України / Підручник за загал.ред. М.Я. Азарова. –Київ., 2010. – 815 с.

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки
та моделювання ринкових відносин

Кукса М.П.

студент 4 курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

РОЛЬ ЕМІСІЇ ЦІННИХ ПАПЕРІВ У ЕФЕКТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ

Найважливішим показником, що характеризує фінансову стійкість кожного окремого банку і банківської системи в цілому, є банківський капітал і забезпеченість фінансовими ресурсами. Від того, наскільки банки приділяють увагу формуванню капіталу та збільшенню ресурсів, залежить їх спроможність активно здійснювати банківські операції та надавати послуги, фінансова стійкість банківської системи, її місце і роль у подальшому розвитку економіки країни, інтеграції банківської системи у світовий фінансовий ринок[1]. В наслідок цього з'являється необхідність дослідження ролі емісійної діяльності у ефективній діяльності банків.

Дослідженню основних аспектів та ролі емісії у діяльності банків, зокрема збільшенню банківського капіталу і залученню коштів шляхом емісії цінних паперів, присвячені праці багатьох провідних вітчизняних та зарубіжних економістів: Е.Н. Василюшиної, О.В. Васюренка, Н.Е. Грязнової, А.Г. Загороднього, А.М. Мороза, О.І. Лаврушина, М.І. Савлука, Е.Ф. Жукова, В.А. Кириленка, Т.Д. Косової, С.В. Мочерного, Л.О. Омелянович, К. Паррамоу, О.О. Папаїки, А.А. Пересади, А.М. Поддєрьогіна, П. Роуза, М.І. Савлука, Д.С.

Скотта, А.М. Смулова, Дж.Ф. Синки, В.М. Усоскіна, Т.Дж. Уотшема, В.М. Федосової, В.А. Царькової та інших.

Метою цієї роботи є з'ясування ролі емісії цінних паперів у діяльності банків.

Для здійснення комерційної і господарської діяльності банки повинні мати у своєму розпорядженні певну суму грошових коштів тобто ресурсів. Власний капітал відіграє дуже важливу роль у діяльності банків, оскільки без початкового капіталу банк не може розпочати свою діяльність[2]. Також дуже важливим є його поповнення для забезпечення ефективної діяльності комерційного банку. Формування власного капіталу можливе лише шляхом емісії цінних паперів – акцій. Для цього банки займаються емісійною діяльністю. Емісійна діяльність банків полягає у випуску власних цінних паперів з метою залучення коштів для формування і поповнення статутного капіталу, а також з метою тимчасового залучення ресурсів для проведення окремих банківських операцій, фінансування певних програм чи напрямів діяльності[3].

Обґрунтована послідовність дій емітента по випуску і розміщенню цінних паперів по роботі з власними цінними паперами на вторинному ринку називається емісійною політикою. Метою емісійної політики є визначення стратегічних пріоритетів при організації роботи банку як емітента на ринку цінних паперів. Успішна реалізація даної політики покликана забезпечити вирішення наступних завдань[4]:

- послідовне збільшення власного капіталу як чинника, що визначає ринкові можливості, а також загальний імідж банку;
- збільшення об'ємів засобів, залучених на умовах, що забезпечують можливість їх подальшого рентабельного розміщення.

Згідно чинного законодавства, вітчизняні банки емітують пайові цінні паперів, які в основному представлені у вигляді акцій, боргові зобов'язання – облигації, єврооблигації, ощадні (депозитні) сертифікати та похідні цінні папери – депозитарні розписки, опціони.

Основні напрями емісійної політики банку:

- визначення цілей емісійної діяльності;
- вибір емісійних інструментів, тобто цінних паперів, що випускаються в обіг;
- визначення найефективніших методів розміщення цінних паперів;
- підтримка курсу цінних паперів власної емісії на вторинному ринку.

Для залучення ресурсів на тривалий термін банки використовують емісію облигацій, які є дуже ліквідними і дохідними цінними паперами для інвесторів, а в деяких випадках надають їм можливість конвертувати облигації в акції банку-емітента. Облигації можуть випускати на суму, що не перевищує 25% від розміру статутного капіталу, і тільки після повної оплати всіх випущених раніше акцій.

Емісія акцій і облигацій — це могутній але явно недооцінений господарськими суб'єктами інструмент рішення безлічі фінансових і

управлінських задач, включаючи залучення ресурсів на розвиток підприємств чи скорочення погашення кредиторської заборгованості, зміна структури акціонерного капіталу чи подолання небажаних для керівництва підприємства тенденцій її зміни. Використання цього інструмента не вимагає від підприємства-емітента настільки значних витрат як наприклад одержання довгострокових кредитів на інвестиції. Однак воно припускає проведення ретельно спланованої і добре підготовленої емісійної політики і поточної роботи з підтримки ліквідності уже випущених цінних паперів.

Література:

1. Миколишин М. М. Передумови формування емісійної політики банків / М. М. Миколишин // Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Сер. : Економіка і менеджмент . - 2012. - № 1. - С. 157-168.
2. Ткачук Н. М. Власний капітал комерційних банків як складова капіталу банківської системи України / Н. М. Ткачук // Вісник Технологічного університету Поділля. – 2004. – №6. – С.245 – 252.
3. Емісійна діяльність банку [Електронний ресурс]: Національний банк України - Режим доступу: www.bank.gov.ua
4. Васюренко, О.В. Банківські операції [Текст]: навч. посіб. – К.: Т-во “Знання”, КОО, 2002. – 255 с.

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Стойков Д.І.

студент 4 курсу напряму підготовки «Фінанси і кредит»
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ВАЛЮТНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ НА ЕТАПІ ІНТЕГРАЦІЇ У СВІТОВИЙ ФІНАНСОВИЙ ПРОСТІР

Кожна країна в своєму розвитку, коли обирає яким шляхом йти, стоїть перед великою кількістю альтернативних варіантів майбутнього результату. Дійсно, передбачити, яким конкретно буде результат варіант розвитку однозначно не можливо, і тим більше, яким буде, результат обраної альтернативи. Але детальне дослідження сучасних процесів, що відбуваються в світі, досвіду країн, які успішно пристосувалися і розвиваються в умовах ущільнення зв'язків та підвищення взаємної залежності, зниження ризику помилки можливе. Україна сьогодні майже не представлена на міжнародних валютних ринках. Фундаментальною причиною цього є слабкість національної економіки [1].

Входження України в систему світового фінансового ринку в сучасних умовах має певні особливості, зумовлені переважно отриманням незалежності.